Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я

Н А Р О Д Н О С Ъ Б Р А Н И Е

Проект

З А К О Н

за изменение и допълнение на Закона за държавната собственост

(Обн., ДВ, бр. 44 от 1996 г.; изм. и доп., бр. 104 от 1996 г., бр. 55, 61 и 117 от 1997 г., бр. 93 и 124 от 1998 г., бр. 67 от 1999 г., бр. 9, 12, 26 и 57 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2001 г. - бр. 38 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 45 от 2002 г., бр. 63 от 2003 г., бр. 24 и 93 от 2004 г., бр. 32 от 2005 г., бр. 17, 30, 36, 64 и 105 от 2006 г., бр. 41, 59, 92 и 113 от 2007 г., бр. 52 и 54 от 2008 г., бр. 10, 17, 19, 33 и 41 от 2009 г. и бр. 18 от 2010 г.)

§ 1. Член 1 се изменя така:

„Чл. 1. С този закон се уреждат придобиването, управлението и разпореждането с имоти и движими вещи - държавна собственост, както и актуването на имоти - държавна собственост, освен ако в специален закон е предвидено друго.”

§ 2. В чл. 2, ал. 2, т. 1 след думата „обектите” се добавя „и имотите”.

§ 3. В чл. 5 се създава ал. 4:

„(4) Актът за държавна собственост, съставен по надлежния ред, има доказателствена сила относно обстоятелствата, удостоверени в него, до доказване на противното.”

§ 4. В чл. 6, ал. 3 след думата „обектите” се добавя „и имотите”, а думата „имоти” и тирето след нея се заличават.

§ 5. В чл. 7 се създават ал. 5 и 6:

„(5) В случаите и при условията, определени със закон, с решение на Министерския съвет имоти - публична държавна собственост, могат да бъдат обременявани с право на строеж, на преминаване или на прокарване, когато това е необходимо за изграждане на национален обект или се налага за трайно задоволяване на обществени потребности.

(6) Ограничените вещни права и сервитути по ал. 5 не могат да се учредяват върху имоти - публична държавна

собственост, свързани с националната сигурност и отбраната на страната, и върху обекти или имоти - изключителна държавна собственост.”

§ 6. В чл. 8, ал. 1 след думата „придобиването” се поставя запетая и се добавя „актуването”.

§ 7. В чл. 14 се създава ал. 3:

„(3) Управлението върху обекти, имоти и вещи - държавна собственост, включва правото на ведомствата и юридическите лица на бюджетна издръжка да ги владеят, ползват и поддържат от името на държавата, за своя сметка и на своя отговорност.”

§ 8. В чл. 16 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „ал. 2 и 5” се заменят с „ал. 2, 5 и 6”.

2 . Създават се ал. 6, 7 и 8:

„(6) Отделни имоти или части от имоти - публична държавна собственост, могат да се отдават под наем за срок до 10 години без търг на международни организации, когато това е необходимо за изпълнение на задължения, произтичащи от международен договор, от министъра, ръководителя на друго ведомство или областния управител, на когото имотът е предоставен за управление, по ред, определен в правилника за прилагане на закона. Наемната цена се определя в съответствие с правилника за прилагане на закона.

(7) Отдадените под наем имоти - публична държавна собственост, не могат да се ползват извън предназначението им, да се преотдават и да се ползват съвместно по договор с трети лица.

(8) При нарушаване на забраните по ал. 7 договорът за наем се прекратява.”

§ 9. Член 17 се изменя така:

„Чл. 17. (1) При нарушаване на забраните по чл. 16, ал. 1 и 7 или когато нуждата от имот - публична държавна собственост, отпадне, правото на управление се отнема с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на регионалното развитие и благоустройството след становище от министъра или от ръководителя на ведомството, който управлява имота.

(2) Когато нуждата от имот - частна държавна собственост, отпадне или имотът се ползва не по предназначение, правото на управление се отнема със заповед на

областния управител след становище от министъра или от ръководителя на ведомството, в чието управление е имотът.

(3) В случаите по чл. 15, ал. 3 при нарушаване на забраните по чл. 16, ал. 1 и 7 или когато нуждата от имот - държавна собственост, отпадне или се ползва не по предназначение, правото на управление се отнема със заповед на министъра или на ръководителя на ведомството, предоставил за управление имота. Копие от заповедта се изпраща на областния управител.”

§ 10. В чл. 19 се правят следните изменения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Имотите, предоставени за управление на държавните предприятия по чл. 62, ал. 3 от Търговския закон, се отдават под наем от ръководителите им след провеждане на търг по реда на правилника за прилагане на закона, освен ако в специален закон е предвидено друго.”

2. Алинея 7 се отменя.

§ 11. В чл. 22 след думата „предоставени” се добавя „за управление”.

§ 12. Член 24 се изменя така:

„Чл. 24. (1) Наемните правоотношения се прекратяват при условията, предвидени в договора, и по реда на Закона за задълженията и договорите.

(2) Договорите за наем на имот - държавна собственост, с политическа партия се прекратяват освен при условията и по реда на ал. 1 и когато съответната партия престане да отговаря на изискванията за предоставяне на държавен имот, определени с отделен закон.

(3) Договорите за наем на жилища - държавна собственост, се прекратяват освен при условията и по реда на ал. 1 и на следните основания:

1. поради прекратяване на трудовото или служебното правоотношение на работник или служител, настанен във ведомствено жилище;

2. когато наемателят или член на семейството му придобие в същото населено място жилище или вила, годни за постоянно обитаване;

3. когато наемателят престане да отговаря на условията за настаняване под наем в жилище - държавна собственост, установени с правилника за прилагане на закона.”

§ 13. В чл. 25, ал. 1 след думата „предоставени” се добавя „за управление”.

§ 14. В чл. 32 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Имоти и части от имоти – собственост на физически или юридически лица, могат да се отчуждават принудително за задоволяване на държавни нужди, които не могат да бъдат задоволени по друг начин, след предварително и равностойно обезщетение.”

2. В ал. 2 след думите „влизането в сила на подробния устройствен план” се поставя запетая и се добавя „съответно преди одобряването на подробен устройствен план, който предвижда изграждане на национални обекти и за който е налице влязло в сила разпореждане за допускане на предварително изпълнение.”

3. Създават се ал. 4 и 5:

„(4) Когато имотът, подлежащ на отчуждаване, е бил неурегулиран преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробен устройствен план, които предвиждат изграждане на национални обекти, въпреки че е попадал под обхвата на предходен подробен устройствен план в урбанизирана територия, равностойното парично обезщетение се определя като за имот без предвидено застрояване и се съобразява с установения траен начин на фактическо ползване на имота.

(5) Съдията по вписванията е длъжен да издаде удостоверение и да предостави копие от всички вписани сделки с имоти, намиращи се в близост до отчуждавания: покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека, продажбите чрез търг от държавни и частни съдебни изпълнители, държавните институции и общините, както и други възмездни сделки, по които поне една от страните е търговец. Удостоверението за наличие или за липса на сделки по изречение първо се издава в едномесечен срок от искането. За издаденото удостоверение не се заплаща държавна такса.”

§ 15. В чл. 33 ал. 2 се изменя така:

„(2) Основание за принудително отчуждаване е само наличието на държавна нужда, която не може да бъде задоволена по друг начин. Наличието на държавна нужда, която не може да бъде задоволена по друг начин, се установява с влязъл в сила подробен устройствен план, предвиждащ изграждане на обекти за задоволяване на държавни нужди, или с одобрен подробен устройствен план, който предвижда изграждане на национален обект, за който е налице влязло в сила разпореждане за допускане на предварително изпълнение, или по друг начин, предвиден в закон.”

§ 16. В чл. 34а се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думата „инфраструктурни” се заличава.

2. Създават се ал. 4, 5 и 6:

„(4) Към предложението за отчуждаване по ал. 1 се прилагат:

1. копие на влязъл в сила или одобрен подробен устройствен план, предвиждащ изграждане на обекти за задоволяване на държавни нужди, или на одобрен подробен устройствен план, който предвижда изграждане на национален обект, за който е налице влязло в сила разпореждане за допускане на предварително изпълнение;

2. характеристика, вид, местонахождение, размер на имотите, данни за собствениците и документи за собственост;

3. оценка на имотите, извършена от оценител на имоти, направена не по-рано от три месеца от датата на подаване на искането за отчуждаване;

4. финансова обосновка на предложението за отчуждаване.

(5) В случаите по ал. 1, когато отчуждаваните имоти или части от имоти са частна общинска собственост, те преминават безвъзмездно в собственост на държавата от датата на обнародване на решението в „Държавен вестник”.

(6) Разпоредбата на чл. 34, ал. 3 е приложима и при отчуждаване на недвижими имоти за изграждане на национални обекти.”

§ 17. В чл. 34в ал. 2 се изменя така:

„(2) Заповедта се обнародва в „Държавен вестник”. Областният управител изпраща копие от заповедта и до всички общини, на чиято територия се намират имотите или части от имотите - частна собственост, предмет на отчуждаване. Кметът на съответната община е длъжен да постави заповедта на видно място в сградата на общината.”

§ 18. Член 35 се изменя така:

„Чл. 35. (1) Законните строежи и другите подобрения, извършени от собственика на имота след влизането в сила на подробния устройствен план при условията и по реда на чл. 49 от Закона за устройство на територията, както и когато с влезлия в сила подробен устройствен план е предвидено изграждане на други обекти, определени със закон за задоволяване на държавни нужди, се заплащат по по-малката стойност от стойността на направените разходи и увеличената стойност на имота.

(2) Законните строежи и другите подобрения, извършени от собственика след обнародването на решението по чл. 34а, ал. 1, когато основание за принудително отчуждаване е одобрен подробен устройствен план, който предвижда изграждане на национални обекти и за който е налице влязло в сила разпореждане за допускане на предварително изпълнение, се заплащат по по-малката стойност между стойността на направените разходи и увеличената стойност на имота.”

§ 19. В чл. 38 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „връчването й” се заменят с „обнародването й в „Държавен вестник”.

2. Създава се нова ал. 3:

„(3) Когато решението на Министерския съвет по чл. 34а, ал. 1 или заповедта на областния управител по чл. 34а, ал. 2 са обжалвани само относно размера на паричното обезщетение, жалбата не спира изпълнението им. В този случай не се допуска спиране на изпълнението на акта за отчуждаване.”

3. Досегашните ал. 3, 4 и 5 стават съответно ал. 4, 5 и 6.

4. Досегашната ал. 6 става ал. 7 и в нея думите „ал. 5” се заменят с „ал. 6”.

5. Досегашната ал. 7 става ал. 8.

6. Създава се ал. 9:

„(9) Съдът назначава за вещи лица оценители, които отговарят на изискванията на този закон.”

§ 20. В чл. 39 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Имотът се счита за отчужден:

1. от датата, на която паричното обезщетение, определено в решението на Министерския съвет или в заповедта на областния управител, бъде изплатено на правоимащите, когато:

а) решението на Министерския съвет или заповедта на областния управител не са обжалвани в срока или са обжалвани само по отношение на размера на обезщетението;

б) с решението на Министерския съвет или заповедта на областния управител е допуснато предварително изпълнение и то не е отменено от съда;

2. във всички останали случаи след изплащане на обезщетението по сметка на правоимащите на основание влязъл в сила съдебен акт.”

2. В ал. 5 се създава изречение второ:

„Имотът се смята за отчужден от датата, на която инвеститорът преведе по сметка на областния управител обезщетението, определено в решението по чл. 34а, ал. 1 или в заповедта по чл. 34а, ал. 2.”

3. В ал. 6 след думите „по чл. 34а, ал. 1” се поставя запетая и се добавя „в заповедта по чл. 34в, ал. 1”.

4. Създава се ал. 7:

„(7) Когато решението на Министерския съвет или заповедта на областния управител са обжалвани по отношение на размера на обезщетението и съдът е постановил по-висок размер, инвеститорът изплаща на правоимащия разликата заедно със законните лихви върху нея в едномесечен срок.”

§ 21. В чл. 39а се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „посочил в определения срок сметка в търговска банка, в която да бъде внесено обезщетението” се заменят с „потърсил в тримесечен срок от публикуване на съобщението по чл. 39, ал. 6 определеното му обезщетение или не е представил в същия срок документи, доказващи правото му на собственост”.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) В случаите по ал. 1 бившият собственик на отчуждения имот или неговите правоприемници доказват правото си да получат определеното обезщетение пред областния управител, който нарежда на банката да изплати дължимото обезщетение заедно със съответната лихва, която обслужващата банка начислява върху депозираната сума за периода на депозита. При заявено желание от страна на правоимащите дължими суми за обезщетението до 100 лв. могат да се изплащат и в брой.”

§ 22. В чл. 40 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „Ако в 3-годишен срок” се поставя запетая и се добавя „а за изграждане на национални обекти - в 6-годишен срок”.

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Ако одобреният подробен устройствен план, който предвижда изграждане на национални обекти, бъде отменен от съда, а новият влязъл в сила подробен устройствен план не засяга отчуждени вече имоти, бившият собственик на имота,

който е отчужден по отменения план, може да направи искане до областния управител за отмяна на отчуждаването. Областният управител изпраща искането на министъра на регионалното развитие и благоустройството, който предлага на Министерския съвет да отмени изцяло или частично решението по чл. 34а, ал. 1. Министерският съвет отменя изцяло или частично решението по чл. 34а, ал. 1 след възстановяване на полученото обезщетение.”

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея думите „в случая по ал. 1” се заменят с „в случаите по ал. 1 и 2”.

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4.

§ 23. Създават се чл. 42а - 42е:

„Чл. 42а. (1) Когато решението за отчуждаване не е влязло в сила, но подробният устройствен план, който предвижда изграждане на национални обекти, е влязъл в сила, има разрешение за строеж за обекта и е изплатено определеното в акта за отчуждаване обезщетение, инвеститорът на обекта може да влезе във владение на имота или на части от имота, намиращи се извън урбанизирана територия, с изключение на случаите, в които се отчуждава имот, който е единствено жилище, и да започне строителство, след заплащане на парично обезщетение при условията и по реда на този закон.

(2) Инвеститорът на обекта дължи обезщетение на собствениците на имотите по ал. 1 от датата на влизане във владение на имота до влизането в сила на решението за отчуждаване.

(3) Когато имотът е земеделска земя, обезщетението по ал. 2 включва доходите, които би получил собственикът на имота от реализация на продукцията, ако имотът се обработва, или арендното плащане, което е трябвало да получи за отдадената под аренда земя.

(4) Когато имотът е гора или земя от горския фонд, обезщетението по ал. 2 включва доходите, които би получил собственикът на имота от продажбата на дървесината при наличието на издадено от компетентните по Закона за горите органи позволително за сеч и извоз и от продажба на вещите от страничните ползвания, представляващи стопанска дейност, когато има издадено писмено позволително.

(5) Когато имотът е търговски, производствен или селскостопански обект, обезщетението по ал. 2 включва печалбата, която би реализирал собственикът на имота, определена на база реализираната печалба от обекта от предходната година или от предходните тримесечие или месец, ако обектът е нов.

(6) Когато се засягат сгради, които са с предназначение, различно от посоченото в ал. 5, обезщетението включва печалбата, която би реализирал собственикът на имота от отдаването му под наем.

Чл. 42б. (1) Въводът на инвеститора във владение на имота се извършва по негово искане от областния управител или от оправомощено от него длъжностно лице.

(2) Преди въвода се извършва опис на имота от комисия, която включва представител на областния управител и на инвеститора, а когато се отнася за земеделска земя или земи и гори от горския фонд - и на Министерството на земеделието и храните или структурите му. В състава на комисията се включва и оценител, включен в списъка по чл. 19а, ал. 8 от Закона за собствеността и ползуването на земеделските земи или отговарящ на изискванията на чл. 28, ал. 3 от Закона за горите, или правоспособен независим оценител, вписан в регистъра към Камарата на независимите оценители, в зависимост от предназначението на имота.

(3) Областният управител издава заповед, с която определя състава на комисията и посочва вида, местонахождението и номера на имота, собственика на имота и датата и часа на извършване на описа на имота.

(4) Заповедта се връчва на собственика/собствениците на имота по реда на Административнопроцесуалния кодекс не по-късно от седем дни преди датата, на която ще се извърши описът. Връчването на един от съсобствениците обвързва и останалите.

Чл. 42в. (1) В протокола се описва фактическото състояние на имота. Протоколът се подписва от членовете на комисията и от собственика на имота. При отказ на собственика да подпише протокола това обстоятелство се удостоверява с подписите на двама свидетели, като в протокола се вписват трите им имена, точен адрес и единен граждански номер.

(2) Когато собственикът на имота е надлежно уведомен за извършване на описа и не се яви, действията се извършват и протоколът се съставя в негово отсъствие.

(3) Фактическите констатации, отразени в протокола, се приемат за верни до доказване на противното.

(4) При отсъствие на собственик от страната или при невъзможност да бъде открит доказателствата относно обстоятелствата, относими към размера на определяне на дължимото обезщетение по чл. 42а, ал. 2, се събират по реда на Гражданския процесуален кодекс, глава четиринадесета, раздел VII „Обезпечение на доказателства”.

Чл. 42г. (1) Собственикът на имота е длъжен в 14-дневен срок от извършване на описа да представи пред областния управител всички писмени доказателства, с които разполага и които са относими към размера на определяне на дължимото обезщетение по чл. 42а, ал. 2.

(2) Дължимото обезщетение се определя въз основа на констатациите, направени в протокола и останалите писмени доказателства от оценителя, участвал в комисията, който при обективна невъзможност се заменя от областния управител с друг оценител, отговарящ на условията на чл. 42б, ал. 2.

(3) В случаите по чл. 42а, ал. 3 и 4 размерът на обезщетението се определя за една година и се дължи за всяка година до влизане в сила на решението за отчуждаване.

(4) В случаите по чл. 42а, ал. 5 и 6 размерът на обезщетението се определя за един месец и се дължи за всеки месец до влизане в сила на решението за отчуждаване.

(5) Размерът на обезщетението по ал. 3 и 4 се определя в едномесечен срок от изтичане на срока по ал. 1.

(6) Обезщетението по ал. 3 се заплаща ежегодно до десето число на всяка започната година, а по ал. 4 - ежемесечно до десето число на всеки започнат месец.

Чл. 42д. (1) Въз основа на оценката областният управител издава заповед, с която определя размера на дължимото обезщетение и посочва вида, местонахождението и собственика на имота, на който следва да се плати обезщетението.

(2) Заповедта се връчва на собственика/собствениците на имота и на инвеститора на обекта по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(3) Определеното в заповедта обезщетение за първата година, съответно за първия месец, се заплаща от инвеститора на обекта в двуседмичен срок след връчването на заповедта.

(4) След заплащане на правоимащите на обезщетението по ал. 1 инвеститорът на обекта се въвежда във владение от областния управител по местонахождение на имота. Областният управител насрочва ден и час за въвода и уведомява собственика/собствениците и инвеститора на обекта. Протоколът за въвода се изготвя от областния управител на самото място. Ако собственикът не напусне доброволно имота, той се отстранява принудително.

(5) Инвеститорът се въвежда във владение на имота и когато областният управител намери недвижимия имот във владение на трето лице.

(6) Собственикът на имота може да оспори размера на обезщетението пред тричленен състав на съответния

административен съд в 14-дневен срок от връчване на заповедта. Оспорването не спира изпълнението на заповедта.

(7) В 7-дневен срок от получаването на жалбата областният управител изпраща жалбата в съда заедно със становище по нея и всички необходими доказателства.

(8) Съдът призовава задължително инвеститора на обекта, за изграждането на който се отчуждава имотът.

(9) В 5-дневен срок от получаването на жалбата съдът се произнася в закрито заседание по допускане на посочените и представените от страните доказателства и насрочва делото след 15 дни. При призоваването не се прилагат правилата на чл. 56, ал. 3 и срокът по чл. 199 от Гражданския процесуален кодекс.

(10) Сроковете по ал. 9 се прилагат и при отлагане на делото.

(11) Съдът обявява решението в 7-дневен срок след заседанието, в което е приключило разглеждането на делото. Решението на съда е окончателно.

(12) Съдът назначава за вещи лица оценители, които отговарят на изискванията на този закон.

(13) Когато съдът е постановил по-висок размер на обезщетението, инвеститорът изплаща на правоимащия разликата заедно със законните лихви върху нея в едномесечен срок.

Чл. 42е. Разходите по описа на имота и изготвянето на оценката са за сметка на инвеститора на обекта.”

§ 24. В чл. 43, ал. 4 след думите „разпореждат с” се добавя „придобитите и” и се създава изречение второ:

„Когато данъчната оценка на имота или правото на строеж е над 500 000 лв., разпореждането се извършва от министъра, който упражнява правата на държавата в предприятието, след решение на Министерския съвет.”

§ 25. В чл. 43а след думите „покупка на имот” се добавя „или на част от имот за прекратяването на съсобствеността между държавата и физически и/или юридически лица.”

§ 26. В чл. 43в се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Когато предмет на завещанието или завета са имоти и/или движими вещи, които се намират извън страната,

приемането на завещанието или завета се извършва от Министерския съвет.”

§ 27. В чл. 44 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Продажбата на имоти - частна държавна собственост, с данъчна оценка над 500 000 лв. се извършва от Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол по реда на Закона за приватизация и следприватизационен контрол.”

2. В ал. 2 след думата „собственост” се поставя запетая и се добавя „с данъчна оценка до 500 000 лв.”

3. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Извън случаите по чл. 43, ал. 2 и 4 и чл. 44, ал. 1 и 2 продажбата на земя или съответни идеални части от земя - частна държавна собственост, на лица, притежаващи собственост върху законно построена сграда, изградена върху нея, се извършва от областния управител по местонахождението на имота без търг по ред, определен с правилника за прилагане на закона. Наемната цена се определя по реда на правилника за прилагане на закона.”

§ 28. Член 44а се отменя.

§ 29. В чл. 45 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2, т. 2 думата „единствен” се заличава.

2. В ал. 3 думите „със съгласието на министъра на регионалното развитие и благоустройството” и запетаята пред тях се заличават.

3. В ал. 4 думите „1 млн.” се заменят с „500 хил.”.

4. Създава се ал. 5:

„(5) Замяната на имот - частна държавна собственост, предоставен за управление на Министерството на отбраната, чиято данъчна стойност надхвърля 500 000 лв., се извършва с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на отбраната. Въз основа на решението на Министерския съвет министърът на отбраната издава заповед и сключва договор за замяна.”

§ 30. Член 45а се изменя така:

„Чл. 45а. (1) Прекратяването на съсобствеността между държавата и физически или юридически лица върху имот чрез продажба на частта на държавата се извършва от областния управител по местонахождение на имота. Ако частта на държавата е предоставена за управление на ведомство, се изисква и становище на ръководителя на ведомството. Прекратяването на

съсобствеността се извършва на база пазарна оценка на съответния дял, извършена от независим оценител, на цена, не по-ниска от неговата данъчна оценка.

(2) При прекратяването на съсобствеността между държавата и общините чрез продажба на частта на държавата оценката се възлага само от областния управител."

§ 31. В чл. 46 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 11 след думата „централните" се добавя „и териториалните".

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Държавни служители и служители по трудово правоотношение в администрацията, както и военнослужещи могат да придобиват без търг недвижими имоти - жилища, ателиета и гаражи - частна държавна собственост, предоставени за управление на съответните ведомства, ако имат най-малко три години стаж в съответната администрация, съответно в Министерството на отбраната, в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната или в Българската армия и отговарят на условията, предвидени в правилника за прилагане на закона."

§ 32. Член 46а се отменя.

§ 33. Член 46б се отменя.

§ 34. В чл. 47 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „Продажбата и учредяването" се заменят с „Учредяването".

2. В ал. 2 думите „условията и по реда на чл. 44, ал. 1" се заменят с „условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона", а думите „за продажба" се заличават.

3. Създава се ал. 3:

„(3) Продажбата на имот - частна държавна собственост, предоставен за управление на Министерството на отбраната, чиято данъчна стойност надхвърля 500 000 лв., се извършва с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на отбраната. Въз основа на решението на Министерския съвет министърът на отбраната провежда търг при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона, след което издава заповед и сключва договор за продажба."

§ 35. В чл. 48 ал. 1 се изменя така:

„(1) Разпореждането с имоти - частна държавна собственост, с изключение на продажбата по реда на чл. 44, ал. 1, се извършва със заповед на областния управител в случаите по чл. 45, ал. 4, на министъра на регионалното развитие и благоустройството в случаите по чл. 47, ал. 2 и на министъра

на отбраната в случаите по чл. 45, ал. 5 и чл. 47, ал. 3. Въз основа на заповедта се сключва договор.”

§ 36. В чл. 49 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Продажбата на държавни жилища, ателиета и гаражи с изключение на случаите по чл. 46, ал. 2 се извършва от областния управител по местонахождението на имота след провеждането на търг по реда на чл. 44, ал. 2.”

2. В ал. 4 думите „съгласувано с министъра на регионалното развитие и благоустройството” се заличават.

§ 37. Член 53 се изменя така:

„Чл. 53. Разпореждането при условията на чл. 46, ал. 2 с жилища, ателиета и гаражи, предоставени за управление на Министерството на отбраната и Министерството на вътрешните работи, се извършва от ръководителя на съответното ведомство по ред, определен от Министерския съвет.”

§ 38. В чл. 54 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „частна държавна собственост” се добавя „в полза на общини за изпълнение на техните функции или за трайно задоволяване на обществени потребности от местно значение, както и на други лица в случаите, предвидени със закон”.

2. Създават се ал. 3 - 5:

„(3) Общините нямат право за срок 10 години от датата на безвъзмездното придобиване по ал. 1 да продават, заменят и даряват придобитите имоти, да учредяват право на строеж върху тях за изграждане на обекти, които не са предназначени за изпълнение на функциите на общините или за трайно задоволяване на обществени потребности от местно значение, както и да учредяват върху имотите право на ползване.

(4) Лицата по ал. 1 нямат право за срок 10 години от датата на безвъзмездното придобиване да продават, заменят и даряват придобитите имоти, да учредяват право на строеж върху тях за изграждане на обекти, които не са предназначени за изпълнение на функциите им, както и да учредяват върху имотите право на ползване.

(5) Сделка, извършена в нарушение на забраната по ал. 3 или 4, е нищожна.”

§ 39. В чл. 55 ал. 2 се изменя така:

„(2) Доброволната делба по ал. 1 се извършва от областния управител с предварително писмено съгласие на

ръководителя на ведомството, на което имотът е предоставен за управление.”

§ 40. В чл. 56 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „Право на ползване” се заменят с „Възмездно право на ползване”.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Безвъзмездно право на ползване върху имот – частна държавна собственост, може да се учреди със заповед на областния управител в полза на общини за изпълнение на техните функции или за трайно задоволяване на обществени потребности от местно значение, както и в полза на други лица в случаите, предвидени със закон, след съгласие на Министерския съвет по предложение на министъра на регионалното развитие и благоустройството. Ползвателите не могат да използват имота за извършване на търговска дейност.”

3. В ал. 3 думите „по ал. 1” се заменят с „на областния управител”.

§ 41. В чл. 58 ал. 4 се изменя така:

„(4) Въз основа на решение на Министерския съвет областният управител учредява безвъзмездно право на строеж в полза на общини за изпълнение на техните функции или за трайно задоволяване на обществени потребности от местно значение, както и в полза на други лица в случаите, предвидени със закон, за трайно задоволяване на обществени потребности. Лицата, в полза на които е учредено безвъзмездно право на строеж, не могат да използват изградения обект за извършване на търговска дейност.”

§ 42. В чл. 59 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „недвижим имот, изграден” се заменят със „съществуваща сграда, изградена”, а след думите „чл. 58” се поставя запетая и се добавя „ал. 2 и 3”.

2. Алинея 2 се отменя.

§ 43. В чл. 66 думата „общото” се заменя с „методическото”, а думите „и контрол” се заличават.

§ 44. В чл. 69 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думата „обекти” се добавя „и имоти”.

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Първият екземпляр се съхранява в звено „Държавна собственост”, а вторият се изпраща на областния управител по местонахождение на имота. Препис от акта се изпраща на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.”

§ 45. В чл. 70, ал. 1 изречение трето се изменя така:

„Двата екземпляра се представят в службата по вписванията в 14-дневен срок от утвърждаването, като след вписването първият екземпляр се съхранява в звено „Държавна собственост”.”

§ 46. Член 71 се изменя така:

„Чл. 71. (1) При влизане в сила на кадастрална карта за имотите - държавна собственост, се съставят нови актове за държавна собственост, в които се посочват номерът и датата на предходно съставените актове за държавна собственост и данните по чл. 60, т. 1 - 7 от Закона за кадастъра и имотния регистър.

(2) Когато при влизане в сила на подробни устройствени планове за райони, в които няма влязла в сила кадастрална карта, както и при изменение в подробните устройствени планове, в кадастралната карта (кадастрален план), в плановете за земеразделяне, в лесоустройствените планове и в други планове, свързани с възстановяването на правото на собственост върху земи и гори от горския фонд, се образуват нови поземлени имоти, за всеки новообразуван поземлен имот се съставя нов акт за държавна собственост, в който се посочват номерът и датата на предходно съставения акт. За новообразуваните имоти, попадащи в територии с одобрена кадастрална карта, се прилага реда по ал. 1.

(3) Номерът и датата на новосъставените актове по ал. 1 и 2 се отбелязват и в предходно съставените актове и в съответните регистри.

(4) Новосъставените актове по ал. 1 и 2 се вписват в службата по вписванията.

(5) Копие от акта по ал. 4 се изпраща в Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

(6) В случаите по ал. 1 и 2 ведомствата не заплащат такса за издаването на скици и предоставянето на справки за имотите - държавна собственост, от Агенцията по геодезия, картография и кадастър.”

§ 47. В чл. 72 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се отменя.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) При установяване на явна фактическа грешка в акт за държавна собственост се съставя акт за поправка на акта. Актът за поправка на акта за държавна собственост се вписва в службата по вписванията.”

3. Създава се ал. 3:

„(3) Номерът и датата на акта за поправка на акт за държавна собственост се отбелязват в акта, който е поправен, и в съответните регистри.”

§ 48. В чл. 73 думите „недвижимия имот” се заменят с „имота”, а думата „недвижимите” се заличава.

§ 49. В чл. 74 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „актовете за държавна собственост” се добавя „и актовете за поправката им”.

2. В ал. 2 думата „недвижими” се заличава.

§ 50. Създава се чл. 74а:

„Чл. 74а. За вписването в службата по вписванията на актове за държавна собственост и на актове за поправка на актове за държавна собственост не се заплаща такса.”

§ 51. В чл. 75 изречение първо се изменя така:

„В министерствата, ведомствата и областните администрации, които съставят актове за държавна собственост, се създават главен регистър и спомагателни регистри по образец, утвърден от министъра на регионалното развитие и благоустройството.”

§ 52. Член 77 се изменя така:

„Чл. 77. Достъпът до актовете за държавна собственост, които подлежат на вписване в службата по вписванията, се осъществява при условията и по реда, определени с Правилника за вписванията. Достъпът за справки по актовете по чл. 69, ал. 1 се предоставя от министъра на регионалното развитие и благоустройството, а по актовете по чл. 70, ал. 3 - от министъра на финансите.”

§ 53. В чл. 79 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 3:

„(3) Когато имот - държавна собственост, незаконосъобразно е актуван като общински, актът за общинска собственост се отменя със заповед на областния управител. Заповедта на областния управител подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.”

2. Досегашната ал. 3 става ал. 4.

§ 54. В чл. 80а, ал. 1 думите „Държавен имот” се заменят с „Имот - държавна собственост”.

§ 55. В чл. 81 думите „държавните имоти” се заменят с „имотите - държавна собственост”.

§ 56. Член 82 се изменя така:

„Чл. 82. (1) Областните управители са длъжни ежегодно до 31 март да представят в Министерството на регионалното развитие и благоустройството преписи от всички новосъставени актове за държавна собственост и актове за поправка на актове за държавна собственост, както и информация за управлението и разпореждането с имотите - държавна собственост, на територията на областта за предходната година.

(2) Министрите или ръководителите на други ведомства, утвърдили актове по чл. 70, ал. 2, са длъжни ежегодно до 31 март да представят в Министерството на регионалното развитие и благоустройството всички новосъставени актове за държавна собственост и актове за поправка на актове за държавна собственост на имотите - държавна собственост, предоставени им за управление, за предходната година.”

§ 57. Създават се чл. 82а и 82б:

„Чл. 82а. (1) За издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за държавна собственост, за наличие или липса на претенции за възстановяване на собствеността и на удостоверение, че имотът е отписан от актовите книги на имотите - държавна собственост, се заплащат такси в размери, определени с тарифа, одобрена от Министерския съвет.

(2) В случаите по ал. 1 ведомствата не заплащат такса.

Чл. 82б. За издаване на удостоверение за данъчна оценка за имоти - държавна собственост, ведомствата не заплащат такса.”

§ 58. В чл. 83 думите „държавен недвижим имот” се заменят с „имот - държавна собственост”, а думите „100 до 500 лв.” се заменят с „1000 до 5000 лв.”

§ 59. В чл. 84 след думите „ал. 1” се добавя „и 7”.

§ 60. В чл. 85 думите „държавен имот” се заменят с „имот - държавна собственост”, а думите „500 до 1500 лв.” се заменят с „5000 до 10 000 лв.”

§ 61. Създава се чл. 85а:

„Чл. 85а. За неспазване на забраните по чл. 54, ал. 3 и 4 на кмета на общината, съответно на всяко от представляващите лицата, се налага глоба в размер от 30 000 до 50 000 лв.”

§ 62. В чл. 87 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Нарушенията по чл. 83, 84, 85 и 85а се установяват с акт на оправомощено от съответния областен управител длъжностно лице”.

2. Алинея 2 се отменя.

§ 63. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. Параграф 1 се изменя така:

„§ 1. „Национални обекти” са обектите, определени като такива със закон, както и националните инфраструктурни обекти: изграждане и преустройство на транспортно-комуникационни мрежи и съоръжения - пътища от републиканската пътна мрежа, железопътни линии и обекти на железопътната инфраструктура, пристанища, летища и съоръжения към тях; на други мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура - водоснабдяване, канализация, пречистване на питейни и отпадъчни води, третиране на отпадъци, електрификация, топлофикация, газификация и електронни съобщителни мрежи.”

2. В § 1а:

а) в т. 2 след думите „осреднените цени от” се добавя „всички” и се създава изречение второ:

„Ако в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката в службата по вписванията по местонахождение на имота са вписани повече от 20 сделки, при определяне на пазарната цена се вземат предвид последните вписани 20 сделки.”;

б) в т. 3 буква ”б” се изменя така:

„б) в зависимост от предназначението на имота притежава правоспособност на независим оценител по смисъла на Закона за независимите оценители за извършване на оценка на недвижими имоти или е включен в списъка по чл. 19а, ал. 8 от Закона за собствеността и ползуването на земеделските земи, или отговаря на изискванията на чл. 28, ал. 3 от Закона за горите;”.

3. Параграфи 2а и 2б се отменят.

§ 64. В § 60 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за държавната собственост (обн., ДВ, бр. 32 от 2005 г.; изм., бр. 17 от 2006 г.) думите „чл. 70, ал. 3” се заменят с „чл. 70, ал. 2 и 3”.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 65. (1) Собствениците, имотите на които са отчуждени преди влизането в сила на този закон с решение на Министерския съвет за изграждане на национални инфраструктурни обекти, могат да искат отмяна на отчуждаването след възстановяване на полученото обезщетение, ако в 6-годишен срок от отчуждаването на имота мероприятието по

подробния устройствен план не е започнало. Образуваните производства за отмяна на отчуждаването се спират до изтичане на 6-годишния срок.

(2) Ако в срока по ал. 1 мероприятието по подробния устройствен план е започнало, производствата се прекратяват.

§ 66. Когато отчуждаваните имоти или части от тях представляват земи по чл. 19 от Закона за собствеността и ползуването на земеделските земи и решението за отчуждаване е обнародвано в „Държавен вестник" до 13 февруари 2012 г., дължимото парично обезщетение се внася в търговска банка на разположение на правоимащите.

§ 67. (1) Започнатите до влизането в сила на този закон производства по чл. 45, 45а и 55 се довършват по досегашния ред в 6-месечен срок от влизането в сила на закона.

(2) Началото на производство по ал. 1 е датата, на която заинтересуваните лица са отправили писмено предложение до компетентните органи.

§ 68. Равностойното парично обезщетение по започнатите към датата на влизане в сила на този закон производства по отчуждаване на имоти - частна собственост, се определя по досегашния ред.

§ 69. (1) Лицата, обитаващи държавни ведомствени жилища и ателиета, настанени по установения ред до 1 юни 1996 г., които са пенсионери, преживели съпрузи или пострадали от трудова злополука, довела до трайна нетрудоспособност, имат право да ги ползват пожизнено, ако:

1. те, членовете на техните семейства и техни роднини по права линия от първа степен не притежават жилище или вила, годни за постоянно обитаване, и

2. не са прехвърляли жилищен имот или вила, годни за постоянно обитаване след 1 юни 1996 г., и

3. не притежават ценни книжа, дялово участие в търговски дружества, имоти или части от имоти със стопанско предназначение или друго имущество на обща стойност, по-голяма от данъчната оценка на жилището, и

4. общият годишен доход за последните две години на наемателя и на членовете на семейството му не надвишава 24 минимални работни заплати за страната.

(2) В 6-месечен срок от влизането в сила на този закон лицата по ал. 1 следва да подадат заявление и декларация за обстоятелствата по ал. 1 до областния управител по

местонахождение на имота - държавна собственост, или до ръководителя на ведомството, което управлява имота.

(3) Правата и задълженията на лицата по ал. 1 се определят с договор, сключен с областния управител или с ръководителя на ведомството, на което имотът е предоставен за управление при условия и по ред, определени в правилника за прилагане на закона.

(4) Семейство по смисъла на настоящата разпоредба са съпрузите, както и ненавършилите пълнолетие техни деца, които не са сключили брак."

§ 70. Започнатите производства за продажба на държавни ведомствени жилища, ателиета и гаражи на лица, настанени по установения ред до 1 юни 1996 г., по които има издадена заповед и извършено плащане на определената цена, се довършват в едногодишен срок от влизането в сила на този закон. Тази разпоредба не се прилага за разпореждането с жилищата, ателиетата и гаражите от жилищния фонд на Министерството на отбраната.

§ 71. В 6-месечен срок от влизането в сила на този закон Министерският съвет приема изменения и допълнения в правилника за неговото прилагане.

§ 72. В Закона за общинската собственост (обн., ДВ, бр. 44 от 1996 г.; изм. и доп., бр. 104 от 1996 г., бр. 55 от 1997 г., бр. 22 и 93 от 1998 г., бр. 23, 56, 64, 67, 69 и 96 от 1999 г., бр. 26 от 2000 г., бр. 34 от 2001 г., бр. 120 от 2002 г., бр. 101 от 2004 г., бр. 29, 30 и 36 от 2006 г., бр. 59, 63 и 92 от 2007 г., бр. 54, 70 и 100 от 2008 г. и бр. 10, 17, 19 и 41 от 2009 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 25 ал. 3 се изменя така:

„(3) Заповедта по ал. 2 се обнародва в „Държавен вестник". Кметът на общината е длъжен да постави заповедта на видно място в сградата на общината."

2. В чл. 27, ал. 1, изречение първо думите „от връчването й" се заменят с „от обнародването й в „Държавен вестник".

3. В чл. 58:

а) в ал. 2 изречение второ се изменя така:

„Препис от акта се изпраща в 7-дневен срок от вписването му на службата по геодезия, картография и кадастър на лицата, на които е предоставен имотът, и на областния управител."

б) в ал. 4 след думите „общинска собственост” се добавя „за имот - държавна собственост, преминал в собственост на общината по силата на закон” и се поставя запетая;

в) алинея 5 се отменя.

4. Член 59 се изменя така:

„Чл. 59. (1) При влизане в сила на кадастрална карта за имотите - общинска собственост, се съставят нови актове за общинска собственост, в които се посочват номерът и датата на предходно съставените актове за общинска собственост и данните по чл. 60, т. 1 - 7 от Закона за кадастъра и имотния регистър.

(2) Когато при влизането в сила на подробни устройствени планове за райони, в които няма влязла в сила кадастрална карта, както и при изменение в подробните устройствени планове, в кадастралната карта (кадастрален план), в плановете за земеразделяне, в лесоустройствените планове и в други планове, свързани с възстановяването на правото на собственост върху земи и гори от горския фонд, се образуват нови поземлени имоти, за всеки новообразуван поземлен имот се съставя нов акт за общинска собственост, в който се посочват номерът и датата на предходно съставения акт. За новообразуваните имоти, попадащи в територии с одобрена кадастрална карта, се прилага реда по ал. 1.

(3) Номерът и датата на новосъставените актове по ал. 1 и 2 се отбелязват и в предходно съставените актове и в съответните регистри.

(4) Новосъставените актове по ал. 1 и 2 се вписват в службата по вписванията.

(5) Копие от акта по ал. 4 се изпраща на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.”

5. В чл. 60 се създават ал. 3 и 4:

„(3) При установяване на явна фактическа грешка се съставя акт за поправка на акта. Актът за поправка на акта за общинска собственост се вписва в службата по вписванията.

(4) Номерът и датата на актовете за поправка на актове за общинска собственост се отбелязват в актовете, които поправят, и в съответните регистри.”

6. Създава се чл. 60а:

„Чл. 60а. За вписването в службата по вписванията на актове за общинска собственост и актове за поправка на актове за общинска собственост не се заплаща такса.”

7. Член 61 се отменя.

§ 73. В Закона за пътищата (обн., ДВ, бр. 26 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 88 от 2000 г., бр. 111 от 2001 г., бр.

47 и 118 от 2002 г., бр. 9 и 112 от 2003 г., бр. 6 и 14 от 2004 г., бр. 88 и 104 от 2005 г., бр. 30, 36, 64, 102, 105 и 108 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 43 и 69 от 2008 г. и бр. 12, 32, 41, 42, 75, 82 и 93 от 2009 г.) в чл. 3 се създава ал. 7:

„(7) Автомагистралите са национални обекти. Те са специално изградени и означени пътища за движение само на моторни превозни средства с високи скорости и притежават следните характеристики:

1. имат самостоятелни платна за движение във всяка посока с разделителна ивица между тях, като всяко платно е с най-малко две ленти за движение и със специална лента за аварийно спиране;

2. пресичането с други пътища, улици, железопътни и трамвайни линии е само на различни нива;

3. вливането и отливането на движението е само на определени места;

4. нямат директни връзки към съседните прилежащи територии.”

§ 74. В Закона за железопътния транспорт (обн., ДВ, бр. 97 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 47 и 96 от 2002 г., бр. 70 и 115 от 2004 г., бр. 77 и 88 от 2005 г., бр. 36, 37, 62, 92 и 108 от 2006 г. и бр. 22, 35, 74 и 81 от 2009 г.) в чл. 29 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 1:

„(1) Железопътните магистрали са национални обекти. Железопътните магистрали са железопътни линии или части от тях, които съвпадат с направленията на европейските железопътни коридори, определени с международни договори и споразумения, по които Република България е страна.”

2. Досегашната ал. 1 става ал. 2 и се изменя така:

„(2) Категоризацията на останалите железопътни линии, включени в железопътната инфраструктура, закриването на отделни линии или участъци от линии се извършват при условия и по ред, определени от Министерския съвет.”

3. Досегашните ал. 2 и 3 стават съответно ал. 3 и 4.

§ 75. В Закона за устройство на територията (обн., ДВ. бр. 1 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 41 и 111 от 2001 г., бр. 43 от 2002 г., бр. 20, 65 и 107 от 2003 г., бр. 36 и 65 от 2004 г., бр. 28, 76, 77, 88, 94, 95, 103 и 105 от 2005 г., бр. 29, 30, 34, 37, 65, 76, 79, 82, 106 и 108 от 2006 г., бр. 41 и 61 от 2007 г., бр. 33, 43, 54, 69, 98 и 102 от 2008 г., бр. 6,

17, 19, 80, 92 и 93 от 2009 г. и бр. 15 от 2010 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 122, ал. 4 изречение второ се заличава.

2. В чл. 127:

а) в ал. 6 изречение трето се заличава;

б) в ал. 10 изречение второ се заличава.

3. В чл. 132, ал. 1, т. 3 думите „компетентния съд, чието решение е окончателно” се заменят със „съда”.

4. В чл. 144 се създава ал. 4:

„(4) За изграждане на национален обект или на общински обект от първостепенно значение не се представя документ за собственост, а влязъл в сила подробен устройствен план.”

5. В чл. 149, ал. 2, т. 1 се създава изречение второ:

„Не са заинтересувани лица собствениците и носителите на ограничени вещни права в поземлен имот, за който има влязъл в сила подробен устройствен план и издаден акт за принудително отчуждаване за изграждане на национален обект или на общински обект от първостепенно значение.”

6. В чл. 150:

а) алинея 5 се отменя;

б) в ал. 7 думите „Алинеи 4 и 5 не се прилагат” се заменят с „Алинея 4 не се прилага”, а след думите „обекти по ал. 6” се поставя запетая и се добавя „за национален обект и за общински обект от първостепенно значение”;

в) създават се ал. 8 и 9:

„(8) Съобщаването на актовете за одобряване на частите на комплексните проекти за инвестиционна инициатива и разрешението за строеж се извършва едновременно при условията и по реда, предвидени за съобщаване на актовете за одобряване на подробни устройствени планове.

(9) Не могат да се съставят протоколи или да се извършват заверки по чл. 157, ал. 1 за начало на строеж, разрешен чрез комплексен проект за инвестиционна инициатива, без да е променено предназначението на територия или на поземлен имот, ако такова е необходимо по силата на друг закон.”

7. Създава се чл. 156а:

„Чл. 156а. След допускане/възлагане изработването на подробен устройствен план за изграждане на национален обект или на общински обект от първостепенно значение всички органи

и лица извършват административно обслужване или съгласуване по този закон в срокове, с една втора по-кратки от предвидените.”

8. В чл. 161, ал. 1 думата „специален” се заличава.

9. В заглавието на глава деветнадесета думите „Съдебен контрол” се заменят с „Оспорване”.

10. Създава се чл. 214а:

„Чл. 214а. (1) В 7-дневен срок от получаване на жалбата административният орган може да преразгледа въпроса и да оттегли сам оспорен индивидуален административен акт за одобряване на подробен устройствен план или за одобряване на комплексен проект за инвестиционна инициатива, да го отмени или измени, или да издаде съответния акт, ако е отказал издаването му, като уведоми за това заинтересуваните страни.

(2) Индивидуалните административни актове по ал. 1 се съобщават и подлежат на обжалване по реда, предвиден за съобщаване и обжалване на индивидуалния административен акт, който се оттегля или отменя.

(3) Административните органи, прехвърлили свои функции по този закон на други лица по реда на § 1, ал. 1, 2, 3 и 4 от Допълнителните разпоредби, могат без ограничение във времето по повод на служебна проверка или на постъпили сигнали да поискат прогласяване от съда на нищожност на индивидуалните административни актове, издадени от лицата, на които те са делегирали своите функции.”

11. В чл. 215 ал. 4 се отменя.

12. В чл. 216 се създават ал. 7 - 10:

„(7) Жалбите и протестите се подават чрез органа, чийто акт се обжалва или протестира, в 14-дневен срок от съобщаването на акта, а когато актът се съобщава чрез „Държавен вестник” - в 30-дневен срок от обнародването му. Жалбите и протестите срещу актове, с които се одобрява подробен устройствен план или се издава разрешение за строеж на национален обект или на общински обект от първостепенно значение, се подават чрез органа, чийто акт се обжалва или протестира, в 14-дневен срок от съобщаването в „Държавен вестник”.

(8) В производството по оспорване на заповедите на началника на регионалната дирекция за национален строителен контрол по ал. 5 пред административния съд се призовават органът, издал оспорения индивидуален административен акт, консултантът, извършил оценка за съответствие на одобрения инвестиционен проект, жалбоподателят и заинтересуваните лица.

(9) Не подлежат на обжалване устройствените схеми и общите устройствени планове, както и техните изменения.

(10) Решенията на първоинстанционния съд по жалби или протести срещу индивидуални административни актове по този закон, включително по одобряване на подробни устройствени планове или на комплексни проекти за инвестиционна инициатива за изграждане на национални обекти, са окончателни. Решенията по жалби или протести срещу индивидуални административни актове за одобряване на останалите подробни устройствени планове или на комплексни проекти за инвестиционна инициатива, както и заповедите за премахване на незаконни строежи от първа до пета категория включително подлежат и на касационна проверка.”

13. Член 218 се изменя така:

„Чл. 218. (1) При оспорване по реда на чл. 215 на индивидуални административни актове за одобряване на подробни устройствени планове или на комплексни проекти за инвестиционна инициатива, чието съобщаване е извършено чрез обнародване в „Държавен вестник”, заинтересуваните лица могат да се конституират като ответници в производството в едномесечен срок от деня на обнародване в „Държавен вестник” на съобщение за оспорването.

(2) Съдът обнародва в „Държавен вестник” съобщение за оспорването на актовете по ал. 1, което съдържа:

1. посочване и описание на оспорения индивидуален административен акт;

2. информация за правата на заинтересуваните лица да се конституират като ответници в едномесечен срок от деня на обнародването;

3. номер на делото.

(3) Когато съдът прецени, че жалбата е недопустима, той не обнародва съобщението по ал. 2, а прекратява производството по предвидения за това ред.

(4) Заинтересуваните лица се конституират като ответници в производството пред съда в срока по ал. 1 чрез подаване на заявления до съда, които съдържат:

1. трите имена и адреса, телефон, факс и електронен адрес, ако има такъв - за българските граждани;

2. трите имена и личния номер за чужденец и адреса, заявен в съответната администрация, телефон, факс и електронен адрес, ако има такъв;

3. фирмата на търговеца или наименованието на юридическото лице, изписани и на български език, седалището и последния посочен в съответния регистър адрес на управление и електронния му адрес;

4. номер на делото;

5. акта, който се оспорва, и органа, който го е издал;

6. изявление, че заинтересуваното лице желае да бъде конституирано в производството като ответник;

7. подпис на заявителя.

(5) Към заявлението по ал. 4 се прилагат писмени доказателства, удостоверяващи качеството на заинтересувано лице на заявителя.

(6) Със заявлението по ал. 4 е недопустимо да се правят искания за отмяна на индивидуалния административен акт, както и за присъединяване към подадени жалби в законоустановения срок.

(7) Нередовности в подадените заявления по ал. 4 се отстраняват по реда на чл. 158 от Административнопроцесуалния кодекс.

(8) Съдът с определение конституира, съответно отказва да конституира, заявителите по ал. 3 като ответници в производството.

(9) Отказът по ал. 8 може да се обжалва в 7-дневен срок от съобщаването му с частна жалба по реда на Административнопроцесуалния кодекс, глава тринадесета „Обжалване на определенията и разпорежданията". Съдът се произнася с определение, което е окончателно.

(10) Решението на съда по дела, образувани по реда на ал. 1, има сила по отношение на всички заинтересувани лица."

14. В § 5 от Допълнителните разпоредби:

а) в т. 62 след думата „такъв" се добавя „със закон или";

б) създава се т. 72:

„72. „Общински обекти от първостепенно значение" са: метрополитени, улици от първостепенната улична мрежа от I и II клас, депа за битови отпадъци или други съоръжения за третиране на битовите отпадъци, гробищни паркове и водностопанските системи и съоръжения - публична общинска собственост."

§ 76. В Закона за горите (обн., ДВ, бр. 125 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 79 и 133 от 1998 г., бр. 26 от 1999 г., бр. 29 и 78 от 2000 г., бр. 77, 79 и 99 от 2002 г., бр. 16 и 107 от 2003 г., бр. 72 и 105 от 2005 г., бр. 29, 30, 34, 36, 80, 82 и 102 от 2006 г., бр. 13, 24, 53 и 64 от 2007 г., бр. 43, 54, 69, 70 и 91 от 2008 г. и бр. 6, 12, 19, 32, 74, 80, 94 и 103 от 2009 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 14 се създават ал. 4 и 5:

„(4) Гори и земи от горския фонд се считат изключени и с променено предназначение от момента на влизане в сила на подробен устройствен план, предвиждащ изграждане на национален обект или на общински обект от първостепенно значение.

(5) В случаите по ал. 4 цената по чл. 19, ал. 1 не се заплаща.”

2. В чл. 14б, ал. 1 след думите „чл. 14, ал. 1, т. 1 и 2” се добавя „и ал. 4”.

§ 77. В Закона за опазване на земеделските земи (обн., ДВ, бр. 35 от 1996 г.; изм. и доп., бр. 14 и 26 от 2000 г., бр. 28 от 2001 г., бр. 112 от 2003 г., бр. 18, 29 и 30 от 2006 г., бр. 13 и 64 от 2007 г., бр. 36 и 43 от 2008 г. и бр. 10 и 103 от 2009 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 24 се създават ал. 5 и 6:

„(5) Земеделските земи се считат с променено предназначение от момента на влизане в сила на подробен устройствен план, предвиждащ изграждане на национален обект или на общински обект от първостепенно значение.

(6) В случаите по ал. 5 държавната такса по чл. 30 не се заплаща.”

2. В чл. 25, ал. 1 се създава изречение трето:

„В случаите по чл. 24, ал. 5 решение за промяна на предназначението се постановява служебно от съответната комисия и не подлежи на обжалване.”

3. В чл. 26 след думите „по реда на чл. 25, ал. 2” се поставя запетая и се добавя „с изключение на чл. 24, ал. 5”.

§ 78. Разпоредбата на § 76 се прилага и за производства по изключване и промяна предназначението на гори и земи от горския фонд за изграждане на национални обекти и общински обекти от първостепенно значение, които не са приключили към датата на влизане в сила на този закон.

§ 79. Разпоредбата на § 77 се прилага и за производства по промяна на предназначението на земеделски земи за изграждане на национални обекти и общински обекти от първостепенно значение, които не са приключили към датата на влизане в сила на този закон.

Законът е приет от 41-ото Народно събрание на ……..…... 2010 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Цецка Цачева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за държавната собственост

С предложения проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за държавната собственост (ЗИДЗДС) се предлагат следните изменения и допълнения:

Прецизират се и се допълват разпоредби, регламентиращи придобиването, управлението и разпореждането с имоти и вещи - държавна собственост, както и актуването на имоти - държавна собственост, с оглед на тяхното практическо приложение. Предлагат се и редица промени от правно-технически и редакционен характер. Във връзка с това се предвиждат и съответни промени в Закона за общинската собственост (ЗОС). Предлагат се промени при принудителното отчуждаване на имоти - частна собственост, за държавни нужди.

С оглед защита на държавния интерес в чл. 16 от ЗДС се предлага създаване на ал. 7, която предвижда, че отдадените под наем имоти - публична държавна собственост, не могат да се ползват извън предназначението им, да се преотдават и да се ползват съвместно по договор с трети лица.

Прецизира се чл. 17 от ЗДС, като се уреждат хипотезите, при които се отнема правото на управление върху имот - частна държавна собственост, и имот - публична държавна собственост, и се определят компетентните органи.

Предлагат се промени в глава трета „Принудително отчуждаване на имоти - частна собственост, за държавни нужди". Промените целят в максимална степен да се осигури приоритетното и своевременно изграждане на национални обекти.

Избраните средства за постигане на тази цел са разумни и подходящи при справедлив баланс между защита на частната собственост и националния интерес.

Предпоставка за започване на производството за отчуждаване на недвижими имоти за задоволяване на държавна нужда, която не може да бъде задоволена по друг начин, е влязъл в сила подробен устройствен план, предвиждащ изграждане на обекти за задоволяване на държавни нужди, или одобрен подробен устройствен план (ПУП), който предвижда изграждане на национален обект, за който е налице влязло в сила разпореждане за допускане на предварително изпълнение. Наличието на държавна нужда е обективна предпоставка. Правните и фактическите действия по изработването и одобряването на ПУП за изграждане на обекти за задоволяване на държавни нужди се предприемат с цел задоволяване именно на възникнали вече нужди. Предназначението на подробните устройствени планове е да конкретизират устройството и застрояването на териториите

при възникнала нужда. Съгласно действащите правни норми на Закона за устройство на територията (ЗУТ) проектите за устройствените планове се изработват въз основа на задание. Заданието, съставено от възложителя, обосновава необходимостта от изработването на плана и съдържа изисквания относно териториалния му обхват, сроковете и етапите за изработване. Със законопроекта се предвиждат изменения относно начина на доказване на държавната нужда. Одобреният ПУП, за който е влязло в сила разпореждане за допускане на предварително изпълнение, по своите последици е приравнен на влязъл в сила акт по отношение изпълнението на акта. Разпореждане за допускане на предварително изпълнение на ПУП може да бъде издадено само при наличие на предпоставките по чл. 60, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), ако това се налага, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда. В съответствие с вече установените законови предпоставки е предприетата и предложената законодателна промяна. Ако предварителното изпълнение или самият акт за одобряване на ПУП бъдат отменени, административният орган ще е длъжен да възстанови положението преди отмяната на акта. Промените предвиждат, че строителството на националния обект може да започне едва когато ПУП влезе в сила. Това е гаранция, че ще може да се възстанови положението, съществувало преди изпълнението.

Принудително отчуждаване на собственост за държавни нужди ще се извършва при запазване на условията тези нужди да не могат да бъдат задоволени по друг начин и след предварително и равностойно обезщетение.

Предвижда се и промяна при определяне на пазарната цена на имотите. Пазарните цени на имотите ще се определят на базата на осреднените пазарни цени от всички вписани възмездни сделки, като ще се избегне произволното вземане предвид само на някои от тях.

В чл. 34а от ЗДС се предвижда за изграждане на национални обекти, когато отчуждаваните имоти или части от имоти са частна общинска собственост, те да преминават безвъзмездно в собственост на държавата от датата на обнародване в „Държавен вестник” на решението на Министерския съвет. Законът за общинската собственост в чл. 21, ал. 5 съдържа аналогична разпоредба за безвъзмездно прехвърляне в собственост на съответната община на имоти - частна държавна собственост, когато се предвижда изграждане на обекти, публична общинска собственост.

За по-бързата реализация на обекти, с които се задоволява държавна нужда, е предвидено и заповедта на областния управител да се обнародва в „Държавен вестник”, а не както беше досега - да се съобщава на собствениците на отчуждените имоти по реда на Гражданския процесуален кодекс. Обнародването в „Държавен вестник” е установен в правната ни система способ, чрез който се дава възможност всеки заинтересуван правен субект да се запознае с акта. Актът не следва да се съобщава лично поради големия брой адресати в преобладаващите случаи на отчуждаване. Предвидено е и оповестяване на видно място в сградата на общината.

Досегашната практика сочи, че заинтересуваните оспорват пред съда акта за отчуждаване предимно само относно размера на определеното парично обезщетение вероятно заради приемане на необходимостта от отчуждаване на собствеността за задоволяване на обществени потребности от национално значение. По тази причина е предвидено обжалването на акта само относно размера на обезщетението да не спира изпълнението на акта за отчуждаване. Когато решението на Министерския съвет или заповедта на областния управител са обжалвани по отношение на размера на обезщетението и съдът е постановил по-висок размер, инвеститорът изплаща на правоимащия разликата заедно със законните лихви върху нея в едномесечен срок. Аналогични разпоредби има в действащия ЗОС.

Допълнени и прецизирани са текстовете, които определят от кой момент настъпва отчуждаването.

Срокът, след който може да се поиска отмяна на отчуждаването, се предвижда да бъде увеличен на 6 години за изграждане на национални обекти, когато мероприятието по подробния устройствен план не е започнало или имотът не се използва по предназначението, за което е отчужден, при запазване на принципа за компенсиране на вредите.

За да не бъде възпрепятствано реализирането на национални инфраструктурни обекти с национално значение и усвояването на средствата от фондовете на Европейския съюз, за които вече е извършено принудително отчуждаване, в Преходните и заключителните разпоредби е предвиден срок от 6 години, след изтичането на който и след връщане на изплатеното обезщетение ще може да се иска отмяна на вече извършено отчуждаване, ако мероприятието по подробния устройствен план не е започнало или имотът не се използва по предназначението, за което е отчужден. В случай че вече са образувани производства за отмяна, те се спират до изтичане на 6-годишния срок. Ако в този срок мероприятието започне, образуваните вече производства се прекратяват.

Създава се правна възможност инвеститорът на национален обект да влезе и да строи в чужд имот срещу

задължението за заплащане на обезщетение за времето от въвода в имота до влизане в сила на отчуждението. Това ще може да стане само след влизане в сила на подробния устройствен план, предвиждащ изграждане на национални обекти. Собствениците на имотите, които са предмет на плана, могат да правят писмени възражения, предложения и искания по проекта на подробен устройствен план, включително да възразят и срещу наличието на държавна нужда и невъзможността тя да бъде задоволена по друг начин. Те могат да оспорят липсата на тези предпоставки и пред съда в съответствие с чл. 120 от Конституцията чрез обжалване на акта за одобряване на ПУП. С влизането в сила на подробния устройствен план, който предвижда изграждане на национални обекти, се създава стабилитет относно наличието на държавна нужда, която не може да бъде задоволена по друг начин. Същевременно актът за отчуждаване може да бъде оспорен от собствениците на отчуждаваните имоти по отношение на размера на обезщетението или поради друга незаконосъобразност на акта, извън наличието на държавна нужда и невъзможността тя да бъде задоволена по друг начин. Влезлият в сила ПУП определя върху кои имоти ще се реализира обектът, необходим за задоволяване на държавни нужди. Евентуалната отмяна на акта за отчуждаване не води до промяна на имотите, върху които ще се реализира обектът. Чрез въвода във владение собственикът на имота се лишава от правото да го ползва. За това, че ще бъде лишен от ползването на имота, докато той още е негов собственик, поради невлязъл в сила акт за принудително отчуждаване, ще му се заплаща предварително и равностойно обезщетение. Собственикът на имота може да оспори размера на определеното обезщетение и да иска присъждане на обезщетение в по-висок размер.

Предвижда се отмяна на чл. 44а, който дава възможност на политически партии да закупят имот - частна държавна собственост, ако той им е предоставен под наем по съответния ред, политическата партия е участвала в избори за Народно събрание самостоятелно или в коалиция, представена е в Народното събрание самостоятелно или в коалиция на основание изборните резултати. Запазването на тази разпоредба при ограниченото наличие на сграден фонд - частна държавна собственост, може да доведе до ограничаване, дори и до невъзможност за държавата да изпълни изискванията на чл. 31 от Закона за политическите партии.

Прецизират се разпоредбите на чл. 43а, 44 и 45а от ЗДС с цел отстраняване на затруднения при тълкуването и прилагането им.

Предлага се промяна на чл. 43в от ЗДС, като се предвижда завещание или завет, направен в полза на държавата, имащ за предмет имоти и/или движими вещи, намиращи се извън страната, да се приема от Министерския съвет.

Предлага се нова ал. 5 на чл. 45, уреждаща замяната на имот - частна държавна собственост, предоставен за управление на Министерството на отбраната. Въвежда се и еднаква долна граница на данъчната оценка на имотите по чл. 45, при която съгласие за замяната дава Министерският съвет, а именно 500 000 лв.

Систематичното място на разпоредбата, уреждаща продажбата на имот - частна държавна собственост, предоставен за управление на Министерството на отбраната, е в чл. 47 от ЗДС, поради което се предлага промяна в тази насока. Въвежда се и еднаква долна граница на данъчната оценка на имотите по чл. 47 от ЗДС, при която съгласие за разпореждане дава Министерският съвет, а именно над 500 000 лв.

Член 46, ал. 1, т. 11 от ЗДС се допълва, като се въвежда забрана за директорите на дирекции в териториалните органи на държавната власт да придобиват чрез покупко-продажба или замяна имоти - частна държавна собственост, предоставени за управление на съответните ведомства.

С оглед осъществяването на държавна политика за деконцентрация се засилват правомощията на областните управители и отговорността им за опазването и защитата на държавната собственост на територията на областта, предвидени в Закона за администрацията. Във връзка с това се предвижда да отпадне съгласуването от страна на министъра на регионалното развитие и благоустройството относно извършването на разпоредителни сделки с имоти или части от имоти - частна държавна собственост, и относно отдаването под наем на свободни, непредоставени на ведомствата държавни жилища, ателиета и гаражи.

Предлага се промяна на чл. 49 предвид ЗИД на Закона за приватизация и следприватизационен контрол (ДВ, бр. 18 от 2010 г.), с който се изменят чл. 44, ал. 1 и 2 от ЗДС. Промяната цели ясно разграничаване на органите и процедурите, по които отделните видове имоти - частна държавна собственост, се продават.

Чрез промяната на чл. 54 от ЗДС се ограничава кръгът на субектите, които биха могли да придобият безвъзмездно право на собственост върху имоти - частна държавна собственост. Безвъзмездното прехвърляне на собствеността ще може да бъде само в полза на общините за изпълнение на техните функции или за трайно задоволяване на обществени потребности от местно значение, както и на други лица в случаите, предвидени със закон. Предлага се и въвеждане на забрана общините и лицата да извършват сделки, с които продават, заменят, даряват или учредяват право на строеж и на ползване, с придобитите имоти за срок 10 години. Действието на забраната е осигурено с налагане на административно наказание за неспазването ѝ.

Въвеждането на забрана и санкция при неспазването ѝ ще създаде допълнителна гаранция за изпълнение на декларираните от страна на съответната община или лице цели, за които ще се използва имотът след придобиването му, съответно за ограничаване на случаите, когато тези цели не се реализират или непосредствено след прехвърлянето с имота се извършват разпоредителни действия.

Разпоредбите на чл. 56 и чл. 58, ал. 4 от ЗДС се изменят по отношение на кръга от субекти, на които може да се отстъпи безвъзмездно право на ползване или да се учреди безвъзмездно право на строеж в полза на общини за изпълнение на техните функции или за трайно задоволяване на обществени потребности, както и в полза на други лица в случаите, предвидени със закон, при забрана за извършване на търговска дейност.

В текста на чл. 58, ал. 4 се заличават ведомствата, тъй като държавата, която е собственик на земята, е собственик и на постройката. Правото на строеж е ограничено вещно право, по силата на което едно лице може да построи сграда върху чужда земя и да стане изключителен собственик на постройката. На ведомствата се предоставят за управление имотите, но не и собствеността, която е държавна. Ведомствата осъществяват правата от името на държавата. Достатъчно е да бъдат изпълнени разпоредбите на ЗУТ, свързани с инвестиционното проектиране и разрешителния режим за строителство, за да бъде изграден даден строеж.

Предлагат се изменения на чл. 59 от ЗДС, като се предвижда отпадане на правната възможност право на надстрояване и пристрояване на съществуващи сгради, изградени върху държавна земя, да се учредява на собствениците на жилища в тези сгради или на техни пълнолетни низходящи, ако са с незадоволени жилищни нужди. Настоящият текст създава неяснота и трудности при прилагането му поради субективния фактор при преценката на термина „задоволяване на жилищни нужди" и е предпоставка за злоупотреби и различни порочни административни практики. Поради това се предлага отмяната му, а правоотношенията биха могли да се уредят по реда на чл. 44, ал. 3 от ЗДС.

Прецизират се текстове, касаещи вписването на актовете за държавна собственост и на актовете за поправка на актове за държавна собственост в службата по вписванията, случаите на съставяне на нови актове за държавна собственост, както и на актове за поправка на актове за държавна собственост.

Предлага се нова редакция на чл. 69, ал. 3 от ЗДС в съответствие с разпоредбата на § 60 от Преходните и заключителните разпоредби към ЗДС (обн., ДВ, бр. 32 от 2005

г., изм., ДВ, бр. 17 от 2006 г.), съгласно която всички актове за държавна собственост, с изключение на актовете за обектите и имотите - изключителна държавна собственост, и за имоти - собственост на българската държава извън страната, подлежат на вписване в службите по вписванията. Същевременно текстът на § 60 от ПЗР към ЗДС се нуждае от допълнение по отношение на актовете по чл. 70, ал. 2 от ЗДС. Предложението тези актове също да бъдат изключени от кръга на актовете за държавна собственост, които подлежат на вписване в службите по вписванията, е продиктувано от специфичния характер на имотите, за които те се съставят, а именно: имоти, свързани с класифицирана информация, представляваща държавна тайна, или със сигурността и отбраната на страната.

Многобройни случаи от практиката показват, че съществуват затруднения при тълкуването и прилагането на нормата на чл. 75 от ЗДС, в резултат на което министерства и ведомства, които не съставят актове за държавна собственост, водят главен и спомагателни регистри по образец, утвърден от министъра на регионалното развитие и благоустройството, и обратно - министерства и ведомства, които съставят актове за държавна собственост, не водят такива регистри. С предлаганата нова редакция на изречение първо на чл. 75 от ЗДС се конкретизира задължението само на министерствата, другите ведомства и областните администрации, които съставят актове за държавна собственост, да създават главен регистър и спомагателни регистри по образец, утвърден от министъра на регионалното развитие и благоустройството.

С предлаганата промяна в чл. 77 от ЗДС се предвижда достъпът до актовете за държавна собственост, които подлежат на вписване в службата по вписванията, да става при условията и по реда, определени с Правилника за вписванията. Конкретизират се правомощия на министъра на регионалното развитие и благоустройството, съответно на министъра на финансите, по отношение на достъпа за справки по актовете за обекти - изключителна държавна собственост, съответно за имоти - собственост на българската държава извън страната.

Предлага се създаване на чл. 82а, който да регламентира възможността за извършването на определени административни услуги - издаване на удостоверение за наличие или отсъствие на акт за държавна собственост, за наличие или липса на претенции за възстановяване на собственост и на удостоверение, че имотът е деактуван, да се събират такси в размери, определени с тарифа, одобрена от Министерския съвет.

Предвижда се увеличаване размера на предвидените в чл. 83 и 85 от ЗДС глоби. Минималният и максималният размер на тези глоби не е изменян от 1998 г., което налага и предлаганата актуализация.

Понятието „национален инфраструктурен обект” по смисъла на § 1 от Допълнителните разпоредби на ЗДС се заменя с по-широкото понятие „национален обект”.

Като социална мярка се предвижда лицата, обитаващи държавни ведомствени жилища и ателиета, настанени по установения ред до 1 юни 1996 г., които са пенсионери, преживели съпрузи или пострадали от трудова злополука, довела до трайна нетрудоспособност, и отговарят на допълнителни изисквания, да имат право да ги ползват пожизнено.

В съответствие с предлаганите промени в ЗДС се редактира ал. 4 на чл. 58 от ЗОС и се отменя ал. 5 на същия член. Действащата разпоредба на ал. 5 на чл. 58 от ЗОС създава възможност за наличие на два акта за собственост - държавна и общинска, за един и същ имот, което поражда правна несигурност. Тя противоречи на чл. 5 от ЗДС. Актът за държавна собственост е официален документ, съставен от длъжностно лице по ред и форма, определени в ЗДС, и обстоятелствата, констатирани в него, имат доказателствена сила до доказване на противното. Наред с това практиката показва, че и към настоящия момент не е приключил процесът на отделяне на държавната от общинската собственост. Отписаните актове за държавна собственост от областните управители по местонахождение на имотите в полза на общините по заявено искане от тях са незначителни на брой, което води до извода, че съществува установена порочна практика общините да съставят актове за общинска собственост за имоти/части от имоти, за които вече са налични съставени актове за държавна собственост, без да е поискано отписването им. Във връзка с това се предлага създаване на нова ал. 3 на чл. 79, предвиждаща възможност за отмяна на акт за общинска собственост по административен ред от областните управители, когато незаконосъобразно е актуван имот - държавна собственост, като общинска собственост. Текстът възпроизвежда нормата на чл. 79, ал. 1 и 2 от ЗДС, чиято отмяна е неудачна и е предпоставка за наличие на актове за държавна и общинска собственост за един и същ имот и за възникване на множество спорове за материално право.

Предлага се промяна на чл. 59 от ЗОС в съответствие с предложението за изменение на чл. 71 от ЗДС и съответно - отмяна на чл. 61 от ЗОС.

Със закон посредством изменения и допълнения в Закона за пътищата и Закона за железопътния транспорт автомагистралите и железопътните магистрали се определят за национални обекти.

Основната част от предложенията за изменения и допълнения на ЗУТ са в глава деветнадесета, уреждаща начина на

оспорване на индивидуалните административни актове по устройство на територията. Предлага се нов особен начин за конституиране на страните в административно-правните спорове по обжалване на индивидуалните административни актове за одобряване на подробни устройствени планове, който да даде възможност на съда бързо и ефективно да стигне до решаване на делата по същество.

В глава деветнадесета „Оспорване на индивидуалните административни актове по устройство на територията" е направена систематизация относно оспорването на индивидуалните административни актове по устройство на територията, като текстовете в отделните глави, които предвиждат разпоредби относно оспорването, са пренесени в разпоредби на тази глава от закона.

По аналогия на правомощията, които има административният орган по Административнопроцесуалния кодекс при оспорване на актовете му по административен ред, с оглед процесуална икономия е предвидено при подаване на жалба до съда органът да може да преразгледа въпроса сам или по искане на лицето, по чиято инициатива е бил издаден актът, и да оттегли или да отмени оспорен индивидуален административен акт за одобряване на подробни устройствени планове или за одобряване на комплексни проекти за инвестиционна инициатива, както и да издаде съответния акт, ако е отказал издаването му, в 7-дневен срок от получаване на жалбата и със задължение за уведомяване на заинтересуваните страни. По този начин се осигурява възможност правният спор да приключи и да отпадне необходимостта от образуване на дела и пренасяне на спора в съда.

Тъй като нищожните административни актове не пораждат предвидените в тях правни последици, се предвижда административните органи, прехвърлили свои функции по ЗУТ на други лица по реда на § 1, ал. 1, 2, 3 и 4 от Допълнителните разпоредби, да могат без ограничение във времето по повод на служебна проверка или на постъпили сигнали да поискат от съда прогласяване на нищожност на индивидуалните административни актове, издадени от лицата, на които те са делегирали своите функции.

Влязъл в сила подробен устройствен план, а не документ за собственост, както е в останалите случаи, ще бъде предпоставка за съгласуване и одобряване на инвестиционните проекти, по които се издава разрешение за строеж за изграждане на национален обект или общински обект от първостепенно значение. Това ще даде възможност да се ускори реализацията на значими за обществото проекти. Наличието на влязъл в сила подробен устройствен план, предвиждащ изграждане на национален обект или на общински обект от първостепенно значение, означава, че е налице държавна, съответно общинска нужда,

която не може да бъде задоволена по друг начин, и е предпоставка за извършване на принудително отчуждаване.

Предвидени са промени и относно срока на действие на комплексния проект за инвестиционна инициатива, който досега беше
2 години, като по този начин срокът на действие ще е идентичен със срока на действие на разрешителното за строеж. Поради обстоятелството, че одобреният подробен устройствен план няма срок на действие, се предлага отмяна на ал. 5 на чл. 150.

Със същата цел - ускоряване реализацията на значими за обществото проекти, каквито са националните обекти и общинските обекти от първостепенно значение, са и предвидените промени в Закона за опазване на земеделските земи и в Закона за горите - освобождаване от заплащането на държавна такса и промяна на предназначението по силата на закона с влизане в сила на подробния устройствен план. Тези процедури отнемат значително време и забавят реализацията на проектите.

Приемането на предложения проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за държавната собственост няма да доведе до пряко или косвено въздействие върху държавния бюджет за 2010 г.

С проекта се цели ускоряване на процеса на изграждане на значими за обществото обекти и своевременно усвояване на средствата от фондовете на ЕС.

ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Цветан Цветанов)